

РЕШЕНИЕ

№ 612

гр. София, 02.02.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 29.11.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4474** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40 ал.1 от ЗДОИ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ СОА17-ЕВ01-136/2/13.04.17г от Д. Н. З. от [населено място], с проц.представител адв. А.К. против Решение № СОА17-ОИ94-110/27.03.17г на Зам.Кмета на СО по нейно заявление за достъп до обществена информация вх.№ СОА17-ЕВ01-136/13.03.17г.

В жалбата се моли отказът да се отмени като материално и процесуално незаконосъобразен и ответникът да бъде задължен да предостави поисканата със заявлението обществена информация.поисканата информация по т.1 от заявлението представлява информация по чл. 19 т.2 от ЗООС, като ограниченията за предоставянето ѝ могат да бъдат само разписаните с чл.20 ал.1 от ЗООС/специален спрямо чл. 13 ал.2 от ЗДОИ-в този смисъл съдебната практика/, каквито в случая не са налице.Правната уредба на предоставяне на информация по въпросите ,свързани с околната среда, е съобразена с Орхуската конвенция/необходимост от широко обществено обсъждане/ и изключва ограничения достъп до подготвителната документация.ЗДОИ не намира приложение по въпросите, свързани с информация за околната среда.Отказът по т.2-6 от заявлението е немотивиран и не стават ясни правните основания за отказа/липса на съгласие на трето лице или чл. 13 ал.2 т.1 от ЗДОИ/. Не е търсено от органа съгласие на трето лице, за да обосновава отказа си с липсата на такова съгласие.Информацията по т.2-6 от заявлението е информация по чл. 19 т.5 от ЗООС, поради което важат аргументите, изложени за т.1 от заявлението.В

съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и моли за присъждане на разноските по делото. В депозираните от него писмени бележки се сочи още, че в случая въпросът за наличието на надделяващ обществен интерес е ирелевантен, доколкото не е приложима нормата на чл. 13 ал.2 от ЗДОИ.Такъв надделяващ обществен интерес обаче е налице/представят се доказателства/, тъй като с търсената информация се цели повишаване прозрачността и отчетността на СО/касае се за проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък“/.

Ответникът Зам.Кмета на СО се представлява в съдебно заседание от ю.к. Д., който оспорва жалбата.В депозирана по делото молба от ответника се сочи, че предоставянето на информацията по т.1 от заявлението/Актуализирания идеен проект/ преди провеждане на обществената поръчка би могло да облагодетелства определени лица и се нарушават принципите на чл. 2 т.1 от ЗОП.По отношение на т.2-6 от заявлението, с обжалваното Решението не е постановен отказ, а се уведомява заявителя, че все още СО не разполага с окончателни документи по тези точки/едва след окончателното им изготвяне СО ще бъде техен ползвател и към момента исканата информация все още не е създадена/налична/.

Жалбата е подадена в срок, от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт от категорията на чл. 40 ал.1 от ЗДОИ, пред компетентния съд, поради което същата е допустима и следва да бъдат разгледана по същество.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх.№ СОА17-ЕВ01-136/13.03.17г, на осн. чл. 17 вр. чл. 26 ал.1 от ЗООС вр. чл. 24 от ЗДОИ вр. Конвенцията за достъп до информация /Конвенция от Орхус/ Д.3. е поискала от Кмета на СО предоставяне на достъп до обществена информация, касаеща управлението на битовите отпадъци на територията на СО. В титулната част на заявлението се моли информацията да се предостави като оригинални документи и в машинно четим формат за които е възможно. В заключителната част на заявлението се сочи, че заявителката желае да получи информацията на технически носител/електронен документ, който може да бъде изпратен на посочения нейн електронен адрес, или да бъде записан на CD/D./, а когато това е невъзможно-копия на хартиен носител.В заявлението са формулирани следните точки:

- 1.Актуализиран идеен проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък“;
- 2.Предпроектно проучване към проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък“, вкл. приложения и анекси;
- 3.Анализ разходи-ползи към проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък“, вкл. приложения и анекси;
- 4.Анализ за съответствие с политиката на ЕС за изменение на климата за проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък“, вкл. приложения и анекси;
- 5.Анализ на осъществимостта/feasibility analysis/ за проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък“, вкл. приложения и анекси;
- 6.Анализ за наличието на държавни помощи при реализацията на проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на

RDF отпадък“, вкл. приложения и анекси.

По заявлението се е произнесъл Зам.Кметът на СО Й. Х., отговарящ за направление „Зелена система, екология и земеползване“, упълномощен със Заповед № СОА17-РД09-83/18.01.17г и Заповед № РД09-117/20.02.12г на Кмета на СО.С обжалваното Решение № СОА17-ОИ94-110/27.03.17г е постановен изричен отказ за предоставяне на достъп до информацията по т.1 от заявлението, на осн. чл. 13 ал.2 т.1 и т.2 от ЗДОИ.Видно от мотивите, информацията по т.1 от заявлението не попада сред обстоятелствата по чл. 19 от ЗООС, определящи обхвата на информацията за околната среда. Информацията за околната среда във връзка с осъществяване на инвестиционното намерение се съдържа в Доклада за ОВОС и постановеното Решение по ОВОС за одобряване на инвестиционното намерение/ с посочен линк/.Към момента за Актуализирания идеен проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък“ не е извършено оценяване съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към строежите.Предоставянето на Актуализирания идеен проект преди откриване на процедурата по ЗОП ще наруши принципите по чл. 2 ал.1 от ЗОП, а и съдържа „мнения“ по см. на чл. 13 ал.2 т.2 от ЗДОИ.Не е налице надделяващ обществен интерес, като предоставянето на тази информация към момента няма да допринесе за повишаване прозрачността и отчетността/тъй като информацията не е окончателна./За осигуряване прозрачност и отчетност е предвидено периодично публикуване на актуална информация съгл. чл. 15 ал.1 от ЗДОИ. В Решението липсва диспозитив/разпоредителна част/ относно поисканата информация по т.2-6 от заявлението, като видно от изложените мотиви по тези точки, заявителят се уведомява, че към момента/27.03.15г/ СО не разполага с окончателните актуализирани анализи /СО ще бъде ползвател на тези документи след окончателното им изготвяне, като те ще бъдат част от оценката за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по ОП“Околна среда 2014-2010“/.

Видно от представени от ответника доказателства, с Решение № 482/28.07.11г , СОС е дал съгласие [фирма] да кандидатства и изпълнява проект „Проектиране и изграждане на инсталация за оползотворяване на гориво, получено от битови отпадъци с производство на енергия/топлинна и електрическа/ с цел повишаване на енергийната ефективност и диверсификация на горивната база на [фирма]“, етап проектиране. С Решение № 447/23.06.16г на СОС е одобрен проект за ПУП-ИПР и ПЗ на м.“II-ра индустриална зона-Военна рампа-София“, кв.22, УПИ I-ТЕЦ „Надежда“ и УПИ- Д.С.О.“Петрол“ за бензиностанция.

Жалбоподателят представя доказателства за наличието на надделяващ обществен интерес/статии и разпечатка от страницата на МЕ/.

При така установеното, Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. В кръга на извършваната цялостна служебна проверка от Съда по законосъобразността на акта в обжалваната му част, Съдът намира следното:

По отношение на т.1 от заявлението:

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на делегираните му правомощия от Кмета на СО във вр.чл. 3 ал.1 от ЗДОИ.

Спазена е писмената форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като Решението съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. посочени фактически и правни основания за постановяване на отказа.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Заявлението е входено и разгледано съгл. разписаното в ЗДОИ. Отказът е постановен в срока по ЗДОИ, респ. АПК, връчен е на заявителя.

Съдът намира, че отказът е постановен при неправилно приложение на материалния закон и в противоречие с целта на закона по следните съображения:

Отказът е постановен с изрично посочено в диспозитива правно основание по чл. 13 ал.2 т.1 и т.2 от ЗДОИ /достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е 1. свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи/, като органът е приел, че не е налице надделяващ обществен интерес /във вр. с чл.13 ал.4 вр. §1 т.6 от ДР на ЗДОИ/. В мотивите на Решението обаче се сочат още и: нарушаване на принципите по чл. 2 ал.1 от ЗОП и липсата на обстоятелства от изброените в чл. 19 от ЗООС. Заявлението е депозирано с посочено в него правно основание по 17 вр. чл. 26 ал.1 от ЗООС вр. чл. 24 от ЗДОИ вр. Конвенцията за достъп до информация /Конвенция от Орхус/. Тезата на жалбоподателката обаче е, че информацията по т.1 от заявлението ѝ попада в приложното поле на чл. 19 т.2 от ЗООС и основанието за отказ би могло да бъде само по специалния чл. 20 ал.1 от ЗООС, но не и по общия чл. 13 ал.2 от ЗДОИ. Съгл. чл. 19 т.2 от ЗООС, Информация за околната среда е всяка информация в писмена, визуална, аудио-, електронна или в друга материална форма относно факторите по чл. 5, както и дейностите и/или мерките, включително административните мерки, международни договори, политика, законодателство, включително доклади за прилагане на законодателството в областта на околната среда, планове и програми, които оказват или са в състояние да оказват въздействие върху компонентите на околната среда. Съгл. чл. 5 от ЗООС, Факторите, които замърсяват или увреждат околната среда, могат да бъдат: естествени и антропогенни вещества и процеси; различни видове отпадъци и техните местонахождения; рискови енергийни източници - шумове, вибрации, радиации, както и някои генетично модифицирани организми. Търсената по т.1 от заявлението информация представлява Актуализиран идеен проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък“, във връзка с даденото от СОС разрешение на [фирма] да кандидатства и изпълнява проект „Проектиране и изграждане на инсталация за оползотворяване на гориво, получено от битови отпадъци с производство на енергия/топлинна и електрическа/ с цел повишаване на енергийната ефективност и диверсификация на горивната база на [фирма]“, етап проектиране, който проект ще се реализира чрез отпускане на безвъзмездна финансова помощ по ОП „Околна среда 2014-2010“ в размер на 1.5млн. евро от МФК по Споразумение за безвъзмездна помощ № 37/видно от страницата на

МЕ-л.80/.Съдът намира, че т.1 от заявлението касае фактор по т.5 от ЗООС/ фактор, който замърсява или увреждат околната среда и представлява различни видове отпадъци и техните местонахождения/. Съдът намира, че т.1 от заявлението представлява информация по чл. 19 т.2 от ЗООС, като Актуализираният идеен проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък“ попада в дефиницията на чл. 19 т.2 от ЗООС „всяка информация... относно факторите по чл. 5 от ЗООС...“. Актуализираният идеен проект най-малкото дава информация за предвиденото точно местонахождение на инсталацията, която ще произвежда енергия от битовите отпадъци.ЗООС в частта за предоставяне на информация за околната среда се явява специален спрямо ЗДОИ, поради което основанието за отказ за предоставяне на информация би могло да бъде само сред изброените в чл. 20 от ЗООС, а цялото адм.производство по заявлението следва да протече по реда, предвиден в ЗООС, а не по ЗДОИ/както е протекло/.Съдът намира на първо място, че е налице противоречие между мотивите/посочените в тях фактически и правни основания за отказа по т.1 от заявлението/ и посочено в диспозитива на Решението правно основание за отказ по т.1 от заявлението.Освен това производството по заявлението е следвало да протече по реда на специалния ЗООС, като основанието за отказ би могло да бъде само измежду посочените лимитативно и императивно в чл. 20 от ЗООС.

Предвид липсата на постановен с Решението изричен диспозитив относно т.2-6 от заявлението, Съдът намира, че по тях е формиран мълчалив отказ за предоставяне на поисканата информация/т.е. налице е ИАА по чл. 21 ал.1 вр.чл. 58 ал.1 от АПК/.Съдът не приема тезата на ответника, че по отношение на т.2-6 от заявлението, с Решението е направено „ уведомяване“ на заявителя.Ответникът е бил надлежно сезиран със заявлението, като непроизнасянето в срок с изричен диспозитив/за предоставяне на информация или за отказ/ относно т.2-6 от същото, води до извод за постановен мълчалив отказ по тях.В Решението са изложени мотиви на органа за невъзможност към момента да се предостави тази информация, тъй като тя още не е налична/не е създадена в окончателен вид/ и СО все още не разполага с нея/не е станал все още нейн ползвател/. Въпреки наличието на мотиви /явно за отказ/, в Решението липсва изричен диспозитив за отказ относно т.2-6 от заявлението. Органът е процедирал заявлението по реда на ЗДОИ.Съобразно чл. 38 от ЗДОИ и константната практика на ВАС, отказът по ЗДОИ следва да бъде само писмен/задължителна форма/. Предвид факта, че ЗООС се явява специален спрямо ЗДОИ, органът следва да има предвид, че и съгл. чл. 20 ал.4 от ЗООС, отказът представлява „Решение“, т.е. отново следва да е изричен. Поради което мълчаливият отказ по т.2-6 от заявлението като незаконосъобразен /поради липса на форма/, следва да бъде отменен и преписката върната на органа за ново произнасяне/изрично/, относно тези точки от заявлението. По изложените съображения Съдът намира Решението в цялост за незаконосъобразно/по различни мотиви за различните му части/, като следва да бъде отменено и преписката върната за ново произнасяне.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателката за присъждане на разноски по делото е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. На жалбоподателката следва да се присъдят разноски в размер на 10 лв/дър.такса/, при липсата на надлежни доказателства за договорен и внесен от жалбоподателката адвокатски хонорар. По делото жалбоподателката е представлявана от адв. К. и преупълномощения от него адв. Т.. В пълномощното на адв. К./л.58/ не е уговорен адв.хонорар, липсват по делото

каквито и да е други доказателства за уговорен негов хонорар, липсват доказателства и за внесен от З. адвокатски хонорар. По делото са представени фактура за платени от Екологично сдружение „За земята“ на Фондация „Програма достъп до информация“ 500лв за представителство и консултации по договор от 04.04.17г. Видно от договор от 04.04.17г, Екологично сдружение „За земята“ , Г. К. и Д.З. възлагат на Фондация „Програма достъп до информация“ с представляващ Г. Ж., адвокат от правния екип на Ф. да изготви жалба срещу Решение № СОА17-ОИ94-110/27.03.17г на Зам.Кмета на СО и да осъществи представителство по делото на първа инстанция, за сумата от 500лв. По делото липсват обаче доказателства, че адв. К. и адв. Т. са част от правния екип на Ф..Освен това от трима възложители по договора, платец на сумата по фактурата не е З.. По изложените съображения Съдът намира, че не следва да присъжда адвокатско възнаграждение на жалбоподателката, поради липсата на доказателства/безспорни/ за договорен и внесен от нея адвокатски хонорар на адв. К..Предвид липсата на представен списък на разноските по чл. 80 от ГПК, би била недопустима жалба от З. срещу настоящото решение в частта за разноските.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.1 и ал.2 и чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № СОА17-ОИ94-110/27.03.17г на Зам.Кмета на СО, по жалба вх.№ СОА17-ЕВ01-136/2/13.04.17г от Д. Н. З. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Зам.Кмета на СО за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх.№ СОА17-ЕВ01-136/13.03.17г. на Д. Н. З., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на Д. Н. З. от [населено място] сумата от 10 лева/десет лева/, представляваща сторените от нея разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия: